

מיכתבים

הח"כ כן הופעה

על אייבנה מיקומית («אנשים», העולם הזה 13.12.89).
 חבל שעתיד המתיימר לשמור על הגינות עיתונאית נופל. המדובר בסיפור אודותי, שפורסם במדור אנשים.
 בסיפור הקצר נטען כלפי ההוזמנתי להריצות כפני תלמידים בבית הספר בהרצליה, שי לא הופעתי ולא הסכרתי את אייבנה הפעתי. צר לי לבשר לקוראי העולם הזה שהעובדות קצת שונות. אכן הוזמנתי להרצות ואכן באתי בשעה ששעה במקום שאליה הוזמנתי. למרבה הפתעתי היה המקום שומם וריק מאד. רם. בערב התקשרתי למחנכת האחראית ונדרשתי לגלות שהיתה אייבנה. בגלל טעות הגעתי למקום אחר, ואילו התלמידים המתווכחים באותו הזמן במיבנה אחר של בית הספר, המרוחק חצי קילומטר משם.
 ח"כ חיים רמון, תל אביב

העיר של שמיר

על טיבה של סינסינאטי שבמדינת אוהיו האמריקאית (כתבה על אריה מקל, מנכ"ל רשות השידור, העולם הזה 8.11.89).
 אין מקום לכך שהעולם הזה ילעג לסינסינאטי, שבה, שהה, לפני 15 שנים, אריה מקל כשליח מחלקת הנוער של הסוכנות. סינסינאטי חוקקת מאוד מלהיות חדרה מיוזרה, כדברי העולם הזה. לא, חלילה, שהיה כזה עלבון להשוות עיר אמריקאית לחדרה (ואגב, לתשומת לב העולם הזה: חדרה מיוזרה קיימת רק כשמה של תחנת הרחבת במקום, אבל סינסינאטי היא בכל זאת עיר של יותר מחצי מיליון תושבים, צומת דרכים חשוב במדינת אוהיו בת 12 מיליון תושבים, ומה שחשוב להיאחות לענייננו — גם בעלת קהילה יהודית נכבדת ומכובדת, שהוציאה מקירבה כמה מחשובי המנהיגים היהודיים בארצות הברית ועובדה, שאפילו ראש הממשלה, יצחק שמיר, שהה בה כמה שעות טובות בעת ביקורו האחרון בארצות הברית.
 אלי צפתי, ירושלים

מיניות שופעת

על ייחודה של שחקנית קולנוע («נשמות בודדות», «קולנוע», העולם הזה 8.11.89).
 זה כל מה שיש לערנה פינרו לומר על אלן ברוקין, גיבורת הסרט ים שנל אהבה? זה שביכולתה של ברוקין, «לגלם טיפוסים סכיזופרניים»?
 ומה על המיניות המדהימה והשופעת של ברוקין? יגאל דקל, הרצליה

חופשה הביטוי

על זכות זמרות המחאה להבעת דעותיהן («אנשים», העולם הזה 13.12.89).
 לאור הפירסום הרב שבו זכו זמרות המחאה בגלל איסור השמעת שיריהן ברדיו ובטל-וויזיה, אבקש לפרסם את שירי, חופשה הביטוי.
 אין אני מסכים עם הזמרות, אך אני רוגל בחופשה הביטוי.
 אמתו העיר פונע. וכון הוא מעליב / ואין אני מסכים איתו. לכן אני מניב. / חבל שלא הבינה איך באנו עד הלום / שבליח ברירה יאחו רובה עם מבקש עלום.
 וכן למצבנו, העיר אף מסוכן / ולי כואב שהזמרת שרה אותו כאן. / אך מה יותר כואב לי, גורם מסמ עינו / לראות איך מנסים לבלום את חופשה הביטוי.
 בני ברמן, תל אביב

אפשר לשתות מים

על טיב מיהשתייה («אם אין מים, תשתו תה», העולם הזה 29.11.89).
 להערכתו אפשר לשתות מים במדינת ישראל, כמעט בכל מקום בארץ, ללא דאגה. ניתן לשפר ולהעלות את רמת הביטחון בטיבם של המים, אך זה כרוך בהוצאות כספיות, אשר ככרות על הכתפיים הכלכליות של המדינה.
 אותם דברים גם אמורים לגבי מי הכינרת, המגיעים אל אחוז גדול מאוד מכלל ברוי השי תיה בארץ, ומגיע לכינרת שמצבה ייחשף לציבור.
 אין ספק שפה ושם ניתן לאתר נקודות תורפה מקומיות, אבל בגדול (ביחס לאגדה היקוות כולו), אין הרברים, המצוטטים מפיו של עמי גוטמן, מהגרס מחו במישרדהברי את לשעבר, נכונים. ומישרדהקלאות, כאמצעות נציבות המים, «אם» יותר מכל גורם אחר בכך שלכינרת לא זורמים מייכיוב מיישובים סמוכים, ואשפה אינה מושלכת בחצרות המיישובים ולאורך הדרכים וכמות החיידקים בחופי החצצה קטנה משנה לשנה. בשני העשורים האחרונים הושקעו משאבים אדירים כדי לשמור על התאמתם של מי הכינרת גם לחקלאות וגם לשתיה ועלפי מרבית הפרמטרים הוכרז מאמץ זה בהצלחה. ולסיכום — לא חובה לשתות תה. אפשר לשתות מים.
 צבי אורטנברג, יור מיהלחכינרת, עמקהירן

מוות מגמתי

על הדיעות המובעות בדיעה אחת רת.
 אינני מציינ את הסתייגותי מן הרעיונות המובעים בדעה אחרת על-מנת שאוכל להמיר שיר ולכתוב בנוסח כן, אבל... אני באמת מסתייג מן הדיעות האלה, למרות שלפעמים אני נאלץ להודות שאולי יש בהן משהו בכל זאת.
 למשל, מה שנקרא, בלשון נקייה, המאפיין השמאלנית בתקשורת.
 כמה וכמה פעמים שמתי לב שגם ברדיו וגם בטלוויזיה מקפידים לשרר, לעיתים קרובות, במהדורות הקדשות, ידיעה, כי פלוני אלמוני, איש הגדה המערבית או רצועת עזה, שאושפז בבית החולים לפני חודשיים-שלושה, שנפגע מירי חיילי צה"ל, מת מפצעיו. אינני זוכר מקרה שבו הרדיו, או הטל-וויזיה, מצאו לנכון אי פעם לשרר, כי פלוני אלמוני (יהודי או ערבי), שנפגע בתאונת דרכים לפני חודש או חודשיים ואושפז בבית החולים, נפטר.
 אם השירור על פטירתם לאחר זמן רב של פצועי האינתיפאדה איננו מגמתי, אינני יודע מגמתיים מה.
 ברוך סטרול, חולון

לה, להודות בכך שנפל בפח של נוכל פשוט. אין זו המלצה למי שרוצה לגחל את המדינה כולה.

בכתבה שלנו פירטנו את הרשעותיו הקדומות של יואל ישראלי זה, וגם הזכרנו עיסקה מוזרה שעשה בשעתו עם המישטרה. הוא הרי ציא לאור ירחון כשם חדרונו המישטרה. לקי ציניהמישטרה ניתן לצנור את הירחון כדי למנוע פירסום רברים שאינם נעימים להם, ותמורת זה נשלחו לכל השוטרים, יחד עם תלושיהמשכורת שלהם, פטסים לחתימה על העיתון.
 גם שופטהשלום הכיר בכך שהעובדות שהבאנו נכונות. הוא גם הכיר בכך שישראל הוא נוכל. אבל הוא טען שכמה מן ההגדרות שלנו מוגזמות ולמשל: «הרשעות בשפע» במי קום «הרשעות אחרות», ועל כך הרשיע אותנו ברין.
 כל שלושת השופטים המחזיזים פסלו את פסקהירן הזה. הם קבעו כי השיטה של ישראלי בפרסקופ אכן היתה «הטעייה ברורה». השופט בריאיר ניתח את פסקהירן של סלטון ואמר: «לאחר קביעות כה נחרצות (של השר פט סלטון), אתה מצפה שהוא יוסיף ויקבע כי נכונה טענתם (של אנשי העולם הזה) שמדרי בר כמעשה של תרמית והטעייה, שבו נפלו כי פח לפחות חלק מהאנשים שצירפו שמם כחבריהמערכת. אלא שבשלב זה ביצע השר פט המלומד תפנית, ולעניינתדעתי היא אינה מתיישבת עם קביעותיו הקודמות». השופטים קבעו כי אמנם גם עברייני וכאי להגנה על מה שנשאר משמו הטוב. אולם לרעת העולם הזה נהג כשורה. לא נהיר לי מדוע הוא (ישראלי) מליץ על (העולם הזה) שההלים לחשוף לציבור את הפרשה»
 אשר למענת העולם הזה כי העיסקה בין ישראלי והמישטרה היתה בכהינת, שחד צד בוריי, קבע השופט בריאיר שאין בכך יסוד להרשעת העולם הזה.
 השופט אופיר קבע כי ההגדרה «הרשעות בשפע» שהשתמשנו בה כלפי ישראלי, «באה להגדיר את כמות הרשעותיו של (ישראלי) אין בו לשוהרע, שכן (ישראלי) הוא עברייני מירמהיזויף». חובתנו היתה לגלות זאת לציבור.
 השופט אופיר גם קבע כי לשוהרע אין כותנים על פי הוצאת מילה את מן ההקשר הטיביע שלה בתוך הכתבה, ואין בורקים מילה זו כשהיא עומדת לעצמה»
 ומכאן, פה אחר: העולם הזה עשה את חובתו העיתונאית והציבורית כשחשף את הפרשה. הוא פעל כגבולות המתח כאשר הגדיר את ישראלי כנוכל בעל הרשעות בשפע.

קויא יקר,

בשבוע שעבר נחל העולם הזה. כעוד רת עורן-הירן יוסי ברד, ניצחון גדול למען חופשהיעיתונות. שלושה שופטים בית-הדין פט המחזיז תל-אביב — מיכאל בריאיר, ארמונד לוי ורויד אופיר — החליטו פהאחד לבטל פסקהירן של שופטהשלום אביגור סלטון, שהרשיע אותנו בעבירה פלילית של לשוהרע.

נושא המישפט היה ככתבתחקיר של הערד לם הזה (10.2.82). שנמרכזה עמד אחר יואל

שער, «העולם הזה» 10.2.82 עברייני מירמה וזויף

ישראלי, עיתונאי ומול"ל הכותרת היתה «חבורת הנוכלים שהפילה בפח את מוסה גור ואת ארובי צה"ל», והעומדת מאחורי ביטאון הליכוד. בגוף הכתבה נאמר: «נוכל בעל הר שעות פליליות רבות יום את הוצאת כיטאון הליכוד, אחרי שהפיל בפח את ראשי מערכת הביטחון, הקים מכוון אסטרטגי יוראה קינר והוציא כתביעת שהתחזה כביטאון המימסד הביטחוני, והוא גרוש מעשי-מירמה ושקרים. אלו הנוכלים והאלופים»
 הכתבה התבססה על תחקיר של שלמה פרנקל ומרסל זוהר, אל כתבי העולם הזה. שנאשמו יחד איתו.
 ישראלי, שהיו לו כמה הרשעות בעבירות מירמה, הוציא לאור כתביעת בשם פרסקופ. שהתיימר להופיע מטעם הסוכן הישראלי למחקר אספראטון. מכון כזה לא היה קיים למעשה. את כתביעת מילה ככתבות גנובות מעיתונאים אחרים, מבלי לציין את מקורן. הכל נעשה כדי שכתביעת יוראה קינר תהיה התמים כאילו זה ביטאון רישמי או חצי-דישי מי מטעם מערכת הביטחון הישראלית. לשם כך גוייס גם רביאלוף (מיל') מוסה גור האלוף (מיל') אברהם (ברך) אדן.
 שני האלופים מצאו לנכון, להפתעתנו, להופיע כערס מטעם ישראלי במישפט. הם הודו רק בתקלות. אולי לא היה נעים לגור, מי שמתיימר להיות מועמד לראשות הממשלה

העולם הזה

השבועון של ישראל
 העורך הראשי: אורי אבנרי
 מנהל: אברהם סימון
 מנהלת מחלקת-מדעות:
 רינה מיטרני

המערכת והמינהלה:
 תל-אביב, רחוב גורדון 3
 (ת.ד. 136, מיקוד 61001)
 מלפונים: 03/232262/3/4, (03) 5230662
 פקס: 03/245130
 המיל: העולם הזה בעימ
 הדפסה: הדפוס החדש
 הדפסה: גר
 תל-אביב, יד חרוצים 7
 מלפון: 03/377056

המנהל הכללי: דוד גרשוניביץ